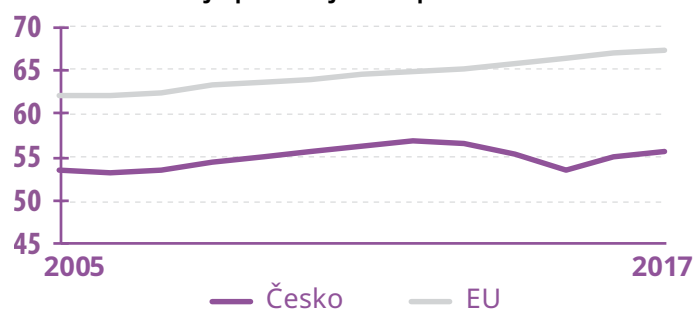

Česko se s **55,7 bodu ze 100** v EU umístilo na 21. místě Indexu rovnosti žen a mužů. Tento výsledek je o **11,7 bodu nižší než výsledek EU**. Mezi roky 2005 a 2017 se výsledek Česka v tomto ohledu zlepšil pouze o **2,1 bodu**. Česko dosahuje pokroku v oblasti rovnosti žen a mužů pomalejším tempem než jiné členské státy EU. V celkovém pořadí kleslo od roku 2005 o čtyři příčky.

Výsledky Česka jsou nižší než výsledky EU ve všech oblastech. Genderové nerovnosti jsou nejvýznamnější v oblasti moci (26,1 bodu). Nejlepšího výsledku dosáhlo Česko v oblasti zdraví (86,3 bodu), ačkoliv se i zde jedná o jeden z horších výsledků v rámci EU (Česko se umístilo na 18. příčce). Od roku 2005 se výsledky Česka nejvíce zlepšily v oblasti znalostí (+ 6,8 bodu) a peněz (+ 6,5). V oblasti moci se výsledek Česka zhoršil (- 3,5 bodu).

Mezi roky 2005 a 2017 Česko zlepšilo své výsledné hodnocení v rámci indexu, ale dosáhlo mnohem nižšího výsledku než EU. Česko směřuje k rovnosti žen a mužů pomalejším tempem, a postupně se tudíž zvyšuje rozdíl mezi jeho výsledkem a výsledkem EU.

Pokrok v Česku je pomalejší než průměr EU

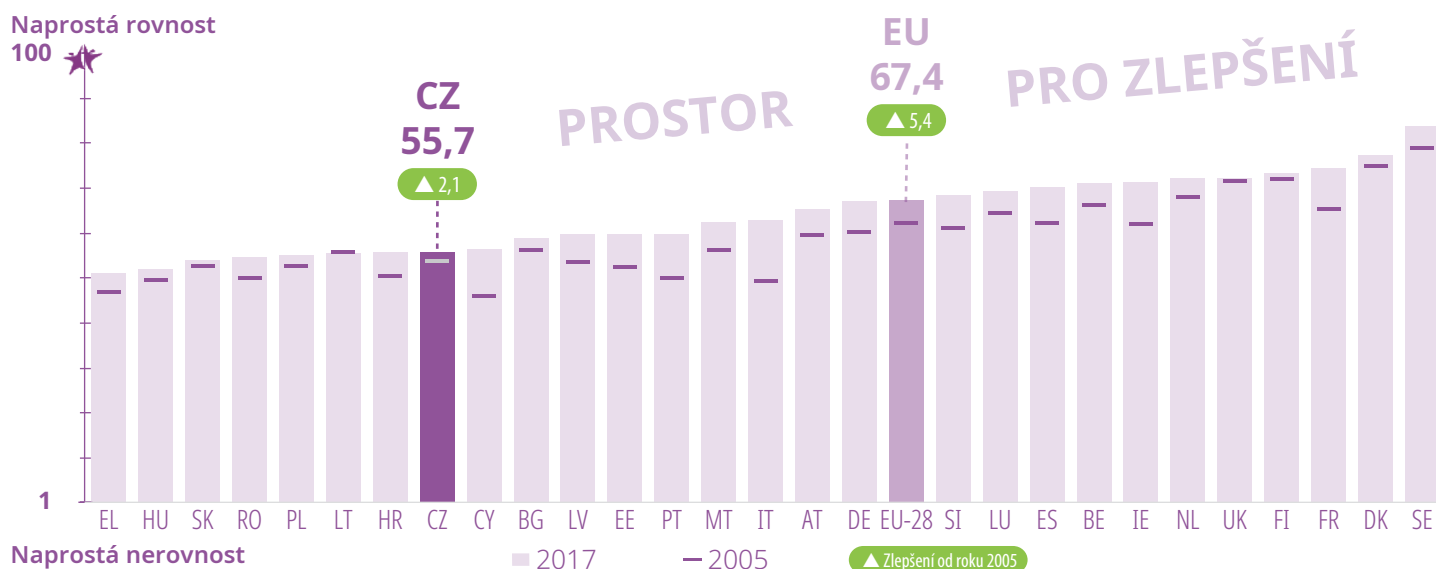

Každý rok hodnotíme členské státy EU a EU jako celek, abychom získali informace o tom, jak daleko mají k dosažení rovnosti žen a mužů. Index používá škálu od 1 do 100, na které 1 znamená naprostou nerovnost a 100 naprostou rovnost.

Výsledky vycházejí z rozdílů mezi ženami a muži a dosažených výsledků v šesti základních oblastech: práce, peníze, znalosti, čas, moc a zdraví. Do indexu jsou začleněny i dvě další oblasti, které ale nemají dopad na konečný výsledek. Oblast protínajících se nerovností ukazuje, jak se genderové nerovnosti projevují v kombinaci s věkem, zdravotním postižením, zemí narození, vzděláním a typem rodiny. Oblast násilí na ženách měří a analyzuje zkušenosti žen s násilím.

Index rovnosti žen a mužů 2019 poskytuje nejen rychlý přehled výsledků, ale také se tematicky zaměřuje na rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem.

Výsledky členských států EU v rámci Indexu rovnosti žen a mužů v letech 2005 a 2017

Práce

Výsledek Česka v oblasti práce činí 67,0 bodu, což znamená pokrok o 1,7 bodu od roku 2005 (+ 0,9 bodu od roku 2015) a větší podíl žen a mužů v zaměstnání.

Míra zaměstnanosti (lidí ve věkové skupině 20–64) je 72 % u žen a 87 % u mužů. Jelikož celková míra zaměstnanosti činí 80 %, dosáhlo Česko svého vnitrostátního cíle pro zaměstnanost v rámci strategie Evropa 2020, který činí 75 %. Míra zaměstnanosti v přepočtu na ekvivalent plného pracovního úvazku (FTE) stoupla v letech 2005 až 2017 ze 44 % na 48 % u žen a ze 64 % na 66 % u mužů. Genderový rozdíl je mnohem větší u lidí žijících samostatně a u párů s dětmi. Míra zaměstnanosti v přepočtu na FTE činí 66 % u žen a 97 % u mužů žijících v páru a majících děti a 29 % u žen žijících samostatně a 61 % u mužů žijících samostatně.

Na částečný úvazek pracuje asi 12 % žen a 3 % mužů. Průměrně ženy pracují 38 hodin týdně a muži 42 hodin. I nadále zůstává problémem nevyvážená koncentrace žen a mužů v jednotlivých odvětvích trhu práce. Podíl žen pracujících ve vzdělávání, zdravotnictví a oblasti sociální práce je pětikrát vyšší (25 %) než podíl mužů (5 %). V povoláních v oblasti přírodních věd, technologií, inženýrství a matematiky (STEM) pracuje méně žen (9 %) než mužů (43 %), což představuje největší genderový rozdíl v EU.

▲ 3,9
83,5
Účast

▲ 0,1
53,7
Segregace
a kvalita práce

Peníze

Výsledek Česka v oblasti peněz činí 76,7 bodu, což znamená pokrok o 6,5 bodu od roku 2005 (+ 0,8 bodu od roku 2015) a zlepšení finanční a ekonomické situace žen i mužů.

Navzdory zvýšení průměrného měsíčního výdělku u žen (+ 24 %) i u mužů (+ 23 %) od roku 2006 do roku 2014, stále přetrvává genderový rozdíl, který v EU patří k těm největším. Ženy vydělávají měsíčně o 23 % méně než muži. Tento genderový rozdíl je mnohem větší u párů s dětmi (ženy vydělávají o 38 % méně) a u osob ve věkové skupině 25–49 let (ženy vydělávají o 29 % méně). Rozdíl se také zvyšuje úměrně s úrovní vzdělání dané osoby: ženy s nižším vzděláním vydělávají o 18 % méně než muži. U žen a mužů s vysokoškolským vzděláním se tento rozdíl zvyšuje na 29 %.

Chudobou je ohroženo 11 % žen a 7 % mužů, což je nejnižší procentní podíl v EU. Nejvíce jsou chudobou ohroženi tito lidé: rodiče samoživitelé (30 %), samostatně žijící ženy (29 %) a lidé s nízkým vzděláním (20 %). Nerovnosti v distribuci příjmů se v období od roku 2005 do roku 2017 u žen i u mužů snížily. Průměrně ženy vydělávají 79 centů za každé euro, které muž vydělá za hodinu, rozdíl v odměňování žen a mužů tudíž činí 21 %. Rozdíl ve výši důchodů žen a mužů dosahuje 12 %.

▲ 9,2
59,8
Finanční zdroje

▲ 0,8
98,2
Ekonomická
situace

Znalosti

Výsledek Česka v oblasti znalostí činí 59,0 bodu, což znamená pokrok o 6,8 bodu od roku 2005 (+ 1,7 bodu od roku 2015). Česko se v oblasti znalostí umístilo na 15. příčce, což znamená, že se od roku 2005 posunulo vpřed o pět míst. Příčinou zlepšení v oblasti znalostí je prudký nárůst v oblasti dosaženého vzdělání i v oblasti účasti na vzdělávání.

Podíl absolventů terciárního vzdělávání činí 19 % u žen i mužů, což představuje od roku 2005 nárůst z 9 % u žen a z 12 % u mužů. Genderový rozdíl v oblasti dosaženého vzdělání je nejvýznamnější u žen a mužů ve věku 65 let a vyšším (8 procentních bodů v neprospěch žen). Česko splnilo svůj vnitrostátní cíl v rámci strategie Evropa 2020, aby terciární vzdělání získalo 32 % lidí ve věku 30–34 let. Tento poměr v současnosti činí 34 % – 41 % u žen a 27 % u mužů. Rovněž se mezi roky 2005 a 2017 zvýšila účast na formálním a neformálním vzdělávání a odborné přípravě z 13 % na 18 % u žen a ze 14 % na 18 % u mužů. Míra účasti je v Česku devátá nejvyšší v EU.

Snižující se výsledek v dílčí oblasti segregace znamená, že pro Česko je i nadále problémem nerovnoměrná koncentrace žen a mužů v různých oborech studia v rámci terciárního vzdělávání. Obory v oblasti vzdělávání, zdraví a sociální péče nebo humanitní vědy a umělecké obory studuje 40 % studentek a 18 % studentů.

▲ 17,9
69,9
Dosažené
vzdělání a účast

▼ 2,6
49,8
Segregace

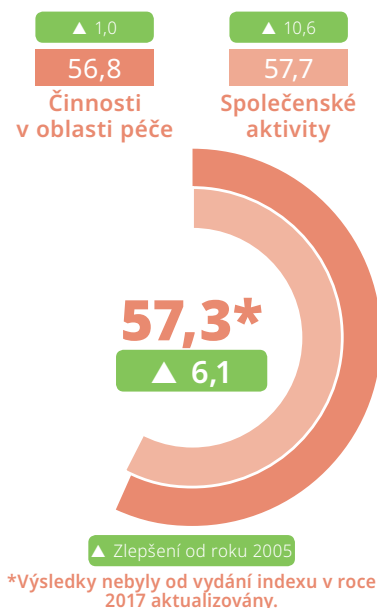

Čas

Výsledek Česka v oblasti času se od posledního vydání indexu nezměnil, protože nejsou k dispozici nové údaje. Příští aktualizace údajů pro tuto oblast se očekává v roce 2021. Častější sběr údajů o trávení času by usnadnil sledování pokroku v této oblasti.

V oblasti času činí výsledek Česka 57,3 bodu, což je značně pod výsledkem EU, který je 65,7 bodu. Bylo dosaženo určitého pokroku, zejména v rozdělení času tráveného společenskými aktivitami. Účast žen i mužů na dobrovolnických nebo charitativních činnostech stoupla v letech 2005 až 2015 z 9 % na 12 % u žen a z 5 % na 11 % u mužů. Sportovním, kulturním a volnočasovým činnostem mimo svůj domov se věnuje méně žen (23 %) než mužů (28 %).

Ženy vykonávají více povinností souvisejících s péčí o rodinu. Celkově 33 % žen oproti 20 % mužů pečuje o členy rodiny a vzdělává je alespoň jednu hodinu denně. Tyto podíly jsou vyšší u žen (70 %) a u mužů (48 %) žijících v páru s dětmi. Zhruba 67 % žen každý den alespoň jednu hodinu vaří a vykonává domácí práce, což platí pouze pro 16 % mužů. Rozdíl je ještě výraznější u žen a u mužů žijících v páru a majících děti (86 % oproti 12 %).

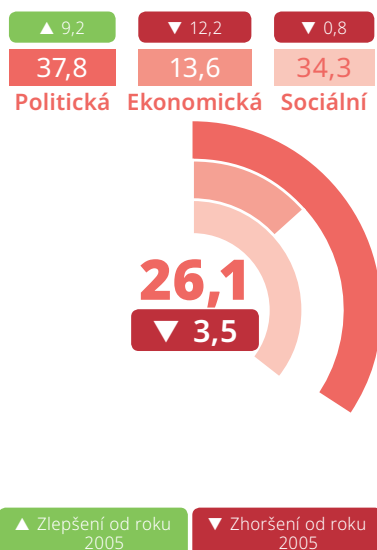

Moc

Výsledek Česka v oblasti moci činí 26,1 bodu, což znamená snížení o 3,5 bodu od roku 2005 (+ 3,5 bodu od roku 2015). Jedná se o nejnižší výsledek Česka ve všech oblastech a třetí nejnižší výsledek v oblasti moci v EU. Dílčí oblast politické moci dosáhla lepšího výsledku, ale došlo k významnému poklesu v oblasti ekonomického rozhodování. V dílčí oblasti sociální moci nedošlo k žádné významné změně.

Podíl žen vykonávajících ministerskou funkci se mezi roky 2005 a 2018 zvýšil ze 14 % na 19 %. Mezi poslanci parlamentu je 21 % žen (ve srovnání s 15 % v roce 2005). Podíl žen mezi členy regionálních zastupitelstev se rovněž zvýšil z 15 % na 21 %.

Regrese v oblasti ekonomického rozhodování je dána podílem žen v radě centrální banky, který klesl ze 17 % na 0 %. Podíl žen ve správních radách největších veřejně obchodovaných společností se v letech 2005 až 2018 zvýšil z 11 % na 15 %. V dílčí oblasti sociální moc tvoří ženy jednu třetinu členů správních rad v organizacích, které financují výzkum, 13 % členů rad v organizacích veřejnoprávního vysílání a pouze 8 % členů nejvyšších rozhodovacích orgánů vnitrostátních organizací olympijských sportů.

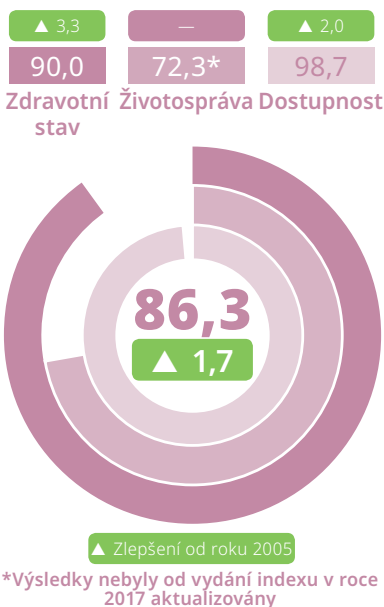

Zdraví

Výsledek Česka v oblasti zdraví činí 86,3 bodu, což znamená zvýšení o 1,7 bodu od roku 2005 (+ 0,3 bodu od roku 2015). Zdravotní stav a dostupnost zdravotní péče se zlepšily, pokud jde o rovnost žen a mužů, zatímco o životosprávě nejsou k dispozici žádné nové údaje.

Celková úroveň spokojenosti se zdravím se v Česku mezi roky 2005 a 2017 mírně zvýšila. Asi 60 % žen a 64 % mužů vnímá své zdraví jako dobré (ve srovnání s 56 % a 62 % v roce 2005). Spokojenost se zdravím se zvyšuje s úrovní vzdělání dané osoby a snižuje úměrně věku. Svě zdraví považuje za dobré méně žen s nižším dosaženým vzděláním oproti mužům s nižším dosaženým vzděláním. Očekávaná délka života se mezi roky 2005 a 2016 zvýšila jak u žen, tak u mužů. Ženy průměrně žijí o šest let déle než muži (82 let ve srovnání se 76 lety).

Přiměřená dostupnost zdravotní a stomatologické péče se v Česku také mírně zvýšila. Počet osob udávajících, že nejsou uspokojeny jejich potřeby, pokud jde o zdravotní vyšetření, se v letech 2005 až 2017 snížil z 8 % na 3 % u žen a ze 7 % na 3 % u mužů. Asi 3 % žen a mužů udávají, že nejsou uspokojeny jejich potřeby v oblasti stomatologického vyšetření (oproti 5 % a 6 % v roce 2005).

Násilí

Násilí na ženách je důsledkem i příčinou přetrvávajících genderových nerovností v oblasti práce, zdraví, peněz, moci, znalostí a času. Na rozdíl od jiných oblastí oblast násilí neměří rozdíly mezi postavením žen a mužů, ale zkoumá zkušenosti žen s násilím. Z tohoto důvodu není oblast násilí součástí výpočtů Indexu rovnosti žen a mužů. Namísto toho se vypočítává jako samostatný souhrnný ukazatel tří aspektů: prevalence, závažnosti a oznamování násilí na ženách. Výpočet výsledků byl založen na výsledcích průzkumu provedeného Agenturou Evropské unie pro základní práva v roce 2014. Od té doby nebyl proveden žádný průzkum násilí na základě pohlaví zaměřený na celou EU. Do doby, než bude proveden další průzkum, není možné aktualizovat výsledky.

Česko podepsalo Úmluvu Rady Evropy o předcházení násilí páchanému na ženách a domácímu násilí a boji proti němu (Istanbulskou úmluvu) v dubnu 2016, ale dosud ji neratifikovalo.

Oblast násilí představuje aktualizované údaje o třech dalších ukazatelích, které pomáhají monitorovat femicidu, mrzačení ženských pohlavních orgánů a obchodování s lidmi. Ne všechny členské státy však sbírají tyto údaje a sběr údajů je nutné zlepšit.

Česko zaznamenalo v roce 2016 17 ženských obětí úmyslné vraždy spáchané jejich životním partnerem a 10 ženských obětí úmyslné vraždy spáchané rodinným příslušníkem. Země neposkytuje údaje o odhadovaném podílu dívek (v populaci migrantů s pobytem v zemi) ohrožených mrzačením ženských pohlavních orgánů. Shromažďují se a vykazují statistické údaje o obchodování s lidmi. V roce 2016 bylo registrováno sedm žen, které se staly obětí obchodování s lidmi.

KONTEXTUÁLNÍ FAKTORY

- Politiky
- Prevence
- Ochrana a podpora
- Hmotné právo
- Zapojení orgánů činných v trestním řízení
- Společenský rámec

DALŠÍ UKAZATELE

- Psychické násilí
- Sexuální obtěžování
- Pronásledování (tzv. stalking)
- Nucené sňatky
- Obchodování s lidmi
- Mrzačení ženských pohlavních orgánů

SOUHRNNÝ UKAZATEL

Celkové hodnocení

1 — 100

vání s lidmi. K vypracování celounijních strategií prevence a vymýcení násilí na ženách ve všech členských státech jsou nutné srovnatelné údaje rozdělené podle pohlaví.

Tematické zaměření na rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem

Index rovnosti žen a mužů 2019 se zaměřuje na rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem – což je významné politické téma v EU. Kromě ukazatelů souvisejících s rovnováhou mezi pracovním a soukromým životem, jež index zachycuje (např. v oblasti práce, času a znalostí), představuje tematické zaměření další ukazatele – srovnávací přehled rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem (srovnávací přehled WLB – z angl. work-life balance). Srovnávací přehled rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem představuje průřez třemi širšími oblastmi: placená práce, neplacená práce (péče) a vzdělávání a odborná příprava. Nabízí 15 ukazatelů v šesti konkrétních tematických oblastech: politiky v oblasti rodičovské dovolené, péče o děti a služby péče o děti, neformální péče o seniory a osoby se zdravotním postižením a služby dlouhodobé péče, doprava a infrastruktura, pružné uspořádání pracovní doby a celoživotní učení.

Politiky v oblasti rodičovské dovolené

Rodičovská dovolená pomáhá rodičům nacházet rovnováhu mezi jejich pečovatelskými povinnostmi a pracovním životem. Často však není potenciálním rodičům dostupná, protože jejich oprávnění ji využívat může záviset například na těchto kritériích: zda jsou osobou v placeném zaměstnání, zda jsou zaměstnancem nebo osobou samostatně výdělečně činnou, na odvětví, v němž pracují, na počtu let výkonu práce. Případně může být dovolená nedostupná párům stejného pohlaví nebo migrantům. Změny na trhu

práce, jako je rozšíření atypických forem zaměstnání (např. smlouvy na dobu určitou a práce na zavládanou, zdánlivá samostatná výdělečná činnost, práce na základě poukazu), vyvolávají větší obavy ohledně přístupu rodičů k dovolené, zejména v případech, kdy je nárok založen na definicích tradičního standardního zaměstnání.

V roce 2016 nemělo v Česku nárok na rodičovskou dovolenou 23 % žen a 5 % mužů ve věku 20–49 let (potenciální rodiče). Nárok na rodičovskou dovolenou je omezen na osoby,

kteří jsou zaměstnané; proto veškerou celkovou populaci potenciálních rodičů, která nemá na dovolenou nárok, tvořili v roce 2016 nezaměstnané nebo ekonomicky neaktivní

ženy a muži. Mezi zaměstnanou populací měli nárok všechny ženy a muži. Na rodičovskou dovolenou měli v Česku nárok i rodiče stejného pohlaví.

Neformální péče o děti a služby péče o děti

S tím, jak se zvyšuje počet rodin se dvěma příjmy a rodin rodičů samoživitelů, objevují se nové potřeby, pokud jde o služby péče o děti. Mají-li mít rodiče možnost zůstat na trhu práce nebo na něj vstoupit a má-li se snížit genderový rozdíl v oblasti zaměstnanosti, jsou nezbytné kvalitní, cenově i jinak dostupné a přístupné služby péče o děti.

V Česku tvoří 57 % všech osob poskytujících neformální péči o děti ženy. Celkem se na péči o své děti nebo vnoučata a jejich vzdělávání alespoň několikrát týdně podílí 55 % žen ve srovnání s 46 % mužů. Ve srovnání s průměrem EU (56 % žen a 50 % mužů) se na péči o své děti a vnoučata a na jejich vzdělávání v Česku podílí o něco méně žen i mužů. Genderové rozdíly jsou větší mezi ženami a muži, kteří pracují ve veřejném sektoru (62 % a 35 %).

Česko nedosáhlo ani jednoho ze dvou „barcelonských cílů“, jimiž je mít v rámci zařízení péče o děti alespoň 33 % dětí do tří let věku a 90 % dětí ve věku od tří let do zahájení školní docházky. Celkem se nějaké formy formální péče účastní 7 % dětí ve věku do tří let (3 % se účastní formální péče o děti v délce alespoň 30 hodin týdně), což je druhá nejnižší míra účasti v EU. Formální péče o děti je poskytována 80 % dětí ve věku od tří let do minimálního věku pro zahájení povinné školní docházky (51 % se účastní formální péče o děti v délce alespoň 30 hodin týdně). Pouze 5 % domácností udává, že nejsou uspokojeny jejich potřeby v oblasti formální péče o děti, což je druhá nejnižší úroveň nesplněných potřeb v oblasti služeb formální péče o děti v EU. Vyšší míru nesplněných potřeb, pokud jde o služby formální péče o děti, v Česku častěji uvádějí matky samoživitelky (7 %) než páry s dětmi (4 %).

Neformální péče o seniory a osoby se zdravotním postižením a služby dlouhodobé péče

K tomu, aby si lidé s pečovatelskými povinnostmi zachovali zdravou rovnováhu mezi svými pečovatelskými povinnostmi a pracovním životem, jsou nutné cenově i jinak dostupné a přístupné pečovatelské služby a infrastruktura. To je zvláště relevantní pro ženy, které jsou často více než muži zapojeny do formální i neformální péče o seniory a/nebo o osoby se zdravotním postižením. S ohledem na nastupující demografické trendy, jako je stárnutí společnosti, nižší porodnost, a tudíž i pokles počtu pracovníků v produktivním věku, nabývá potřeba služeb formální a neformální dlouhodobé péče většího významu než kdy předtím.

Většinu osob neformálně pečujících o seniory a/nebo osoby se zdravotním postižením v Česku tvoří ženy (64 %). Podíl žen zapojených několik dnů v týdnu nebo každý den do neformální péče o seniory a/nebo o osoby se zdravotním

postižením činí 11 % a u mužů 6 %. Podíl žen i mužů zapojených do neformální péče je o 4 procentní body nižší, než je průměr EU. Celkově pečuje o seniory a/nebo o osoby se zdravotním postižením 10 % žen a 12 % mužů ve věku 50–64 let ve srovnání s 10 % žen a 4 % mužů ve věkové skupině 20–49 let. Ze žen pečujících o seniory a/nebo o osoby se zdravotním postižením jich je zaměstnáno 27 %, zatímco u mužů péči s pracovními povinnostmi kombinuje 51 %. V EU v řadách neformálně pečujících osob vykonává pracovní činnost méně žen než mužů. Genderový rozdíl je v Česku větší než v EU (24 procentních bodů oproti 14 procentním bodům v EU). Ve věkové skupině 50–64 let vykonává pracovní činnost 28 % neformálně pečujících žen oproti 43 % mužů. Asi 32 % žen a 23 % mužů v Česku udává, že nejsou uspokojeny jejich potřeby v oblasti profesionálních služeb domácí péče.

Doprava a infrastruktura

Přístup k cenově dostupné a kvalitní veřejné infrastruktuře, jako jsou pečovatelská a vzdělávací zařízení, zdravotnické služby a doprava, má dopad na možnosti žen a mužů najít rovnováhu mezi placenou prací a jinými činnostmi. Nerovné rozdělení pečovatelských povinností a úkolů v domácnosti mezi ženami a muži ovlivňuje to, jak využívají nebo potřebují určité druhy dopravy a infrastruktury. Čas strávený dojížděním je vhodným ukazatelem toho, zda stávající veřejná infrastruktura pomáhá nebo znesnadňuje ženám a mužům zvládat jejich každodenní činnosti.

Ženy v Česku stráví o něco méně času dojížděním za prací než muži (asi 34 minut v případě žen a 38 minut denně v případě mužů). Páry s dětmi nebo bez nich stráví dojížděním asi stejné množství času – muži cestují asi o 6 minut

déle než ženy žijící v páru a mající děti. Samostatně žijící lidé tráví dojížděním více času než lidé žijící v páru. Samostatně žijící muži cestují denně asi 47 minut, zatímco samostatně žijící ženy jen 37 minut. Ženy tráví dojížděním méně času než muži, a to bez ohledu na to, zda pracují na plný nebo částečný pracovní úvazek. Ženy pracující na částečný pracovní úvazek cestují z domova do práce a zpět 31 minut a muži dojíždějí 35 minut, zatímco u žen pracujících na plný pracovní úvazek jde o 35 minut a u mužů na plný pracovní úvazek o 38 minut.

Obecně platí, že muži cestují pravděpodobněji přímo do práce a z práce, zatímco cestování žen plní více účelů a zahrnuje další činnosti, například odvezení do školy nebo nákup potravin.

Pružné uspořádání pracovní doby

Pružné uspořádání pracovní doby, například možnost přechodu z práce na částečný úvazek na práci na plný úvazek a naopak, pružná pracovní doba a práce na dálku, obvykle nabízejí zaměstnancům větší možnost řídit, kolik hodin, kdy a kde mohou pracovat. Je-li uspořádání pracovní doby pečlivě koncipováno s ohledem na různé potřeby žen a mužů, může usnadnit nalezení rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem. Může podpořit osoby s pečovatelskými povinnostmi, aby vstoupily na trh práce jako zaměstnanci na plný pracovní úvazek.

Méně než dvě třetiny žen (63 %) a mužů (61 %) není schopno změnit své uspořádání pracovní doby. Přístup k pružnému uspořádání pracovní doby je v Česku nižší než v EU (57 % žen a 54 % mužů). Soukromý sektor nabízí ženám i mužům

větší flexibilitu, pokud jde o pracovní dobu (59 % žen a 57 % mužů nemá žádnou možnost řídit uspořádání své pracovní doby), ačkoliv ženy ve veřejném sektoru mají více možností, pokud jde o flexibilitu, než muži. Celkem nemá žádnou možnost ovlivnit uspořádání své pracovní doby 75 % žen a 80 % zaměstnanců ve veřejném sektoru.

Ačkoliv jsou ženy nadměrně zastoupeny mezi pracovníky na částečný pracovní úvazek, mají ve většině zemí EU menší pravděpodobnost přechodu z částečného úvazku na plný pracovní úvazek než muži. Avšak v Česku přešlo v roce 2017 z částečného na plný pracovní úvazek 23 % žen oproti 17 % mužů. Jedná se o největší genderový rozdíl na úkor mužů v EU.

Celoživotní vzdělávání

Soustavný technologický pokrok vyžaduje, aby si pracovníci neustále v průběhu celé své kariéry rozšiřovali dovednosti a drželi krok s novým vývojem a technologiemi. Celoživotní vzdělávání je také katalyzátorem rovnosti žen a mužů, protože dává ženám a mužům větší výběr, pokud jde o jejich pracovní možnosti, a větší příležitost dosáhnout svého plného potenciálu. Nedostatečné finanční zdroje a překážky spojené s časem, jako je například konflikt mezi rozvrhem pracovní doby a/nebo rodinnými povinnostmi, může zabránit v přístupu k celoživotnímu vzdělávání jak ženám, tak mužům. Celoživotní vzdělávání může ženám pomoci znovu vstoupit na trh práce poté, co musely přerušit kariéru kvůli pečovatelským povinnostem.

Česko se blíží průměrné míře účasti na celoživotním vzdělávání v EU (10 %) a genderový rozdíl je malý. Účast na vzdělá-

vání a odborné přípravě je pravděpodobněji u žen (ve věku 25–64 let) než u mužů bez ohledu na jejich zaměstnanecký status, a to s výjimkou ekonomicky neaktivních mužů, u nichž je větší pravděpodobnost, že se budou účastnit celoživotního vzdělávání než ekonomicky neaktivní ženy. Konflikty s rozvrhem pracovní doby jsou o něco větší překážkou pro účast na celoživotním vzdělávání u mužů (17 %) než u žen (16 %). Rodinné povinnosti uvádí jako překážku pro účast na vzdělávání a odborné přípravě 41 % žen oproti 15 % mužů. Rozvrh pracovní doby i rodinné povinnosti jsou méně významnou překážkou pro účast na celoživotním vzdělávání v Česku než v EU jako celku. V EU uvádí rozvrh pracovní doby jako překážku 38 % žen a 43 % mužů a 40 % žen a 24 % mužů udává, že jim v účasti na celoživotním vzdělávání brání rodinné povinnosti.

Přečtěte si více o Indexu rovnosti žen a mužů na adrese

<http://eige.europa.eu/gender-equality-index>

Evropský institut pro rovnost žen a mužů

Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE) je znalostním centrem EU v oblasti genderové rovnosti. Institut EIGE podporuje tvůrce politik a všechny příslušné orgány v jejich úsilí o zajištění rovnosti mezi ženami a muži pro všechny Evropany. Poskytuje specifické odborné znalosti a srovnatelné a spolehlivé údaje o genderové rovnosti v Evropě.

© Evropský institut pro rovnost žen a mužů, 2019

Reprodukce je povolena pod podmínkou uvedení zdroje.

Evropský institut pro rovnost žen a mužů
Gedimino pr. 16
LT-01103 Vilnius
LITVA

Kontaktní údaje

<http://eige.europa.eu/>
[facebook.com/eige.europa.eu](https://www.facebook.com/eige.europa.eu)
twitter.com/eurogender
[youtube.com/user/eurogender](https://www.youtube.com/user/eurogender)
eige.sec@eige.europa.eu
+370 52157444

Úřad pro publikace
Evropské unie